

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către partea vătămată Breahnă Maria și de către inculpatul Breahnă Andrei cu avocatul acestuia Bogos Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 28 iulie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Breahnă Andrei Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în s. Xxxx r. Xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.03.2013 - 28.07.2016 (prima instanță);
2. 18.08.2016 - 02.12.2016 (instanța de apel);
3. 25.01.2017 - 29.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 28 iulie 2016, Breahnă Andrei a fost condamnat în baza art. 201¹ alin.(2) lit. b) Cod penal la închisoare pe termen de 3 (trei) ani.

În baza art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Breahnă Maria privind repararea prejudiciului material, s-a admis în principiu, însă quantumul lăsînd a fi soluționat de către instanță în ordinea procedurii civile.

S-a încasat de la Breahnă Andrei în beneficiul părții vătămate Breahnă Maria prejudiciul moral în sumă de 4000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Breahnă Andrei la data 14 februarie 2013, aproximativ la ora 17.00, avînd scopul comiterii violenței în

familie, manifestată fizic și verbal, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliul său situat în or. Ialoveni, str. Codru 28, fără motiv întemeiat, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe soția sa, Breahnă Maria, după care i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu pumnii în regiunea feții, cauzându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr.451/D din 26 februarie 2013: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză laterală la nivelul feței din dreapta, echimoză pe față, edem al țesuturilor moi degetului IV mîna stîngă, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Conform ordonanței din 04.11.2014 procurorul în procuratura Ialoveni, Vasile Danu a modificat învinuirea inculpatului Breahnă Andrei, în sensul agravării, încriminându-i săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. b) Cod penal.

Astfel, Breahnă Andrei, la data de 14 februarie 2013, aproximativ la ora 17:00, avînd scopul comiterii violenței în familie, manifestată fizic și verbal, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică la domiciliul său situat în or. Ialoveni, str. Codru 28, fără motiv întemeiat, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe soția sa, Breahnă Maria, după care i-a aplicat acesteia mai multe lovituri peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i astfel conform raportului de expertiză medico-legală nr.373 din 21 noiembrie 2013: plagă contuză, lacerată în regiunea infraorbitală din dreapta, eschimoză în regiunea infraorbitală dreapta, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem posttraumatic al țesuturilor moi degetului IV mîna stingă, ruptura tendonului flexor profund a degetului IV mîna stîngă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Aceste acțiuni ale inculpatului Breahnă Andrei instanța de fond le-a încadrat în baza art. 201¹ alin.(2) lit. b) Cod penal ca violența în familie, acțiune manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru de familie care a provocat vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. - avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului Breahnă Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și recalificarea acțiunilor lui Breahnă Andrei conform art. 157 Cod penal cu stabilirea pedepsei de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar acțiunea civilă a părții vătămate urmînd a fi respinsă.

Apelantul în cererea sa a criticat sentința sub aspectul legalității acesteia, menționând faptul că, acțiunile lui Breahnă Andrei nu întrunesc elementul principal al laturii obiective al acțiunii de violență în familie și anume violența în familie, acțiune intenționată manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei;

3.2. - avocatul Potereanu Dina în numele părții vătămate Breahnă Maria, prin care a solicitat stabilirea unei pedepse de trei ani privațiune de libertate, fără aplicarea

art.90 al. 1 Cod penal, încasarea din contul inculpatului Breahnă Andrei în beneficiul cet. Breahnă Maria a prejudiciului material, în mărime de 10 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei, și asistența juridică în mărime de 4000 lei; în total suma 34 000 lei.

În cererea depusă apelantul critică sentința în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile.

În motivarea apelului se mai invocă că, instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele de pedepse stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Bogos Alexandru în numele inculpatului Breahnă Andrei și avocatului Potereanu Dina în numele părții vătămate Breahnă Maria și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, referitor la motivele invocate de avocatul Bogos Alexandru ce vizează temeinicia și legalitatea sentinței sub aspectul nevinovăției inculpatului Breahnă Andrei s-a apreciat că criticile cu privire la aprecierea probelor invocate de apelant nu sînt argumentate.

Avocatul Alexandru Bogos și-a întemeiat cerințele cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, dar, după cum rezultă din conținutul sentinței, prima instanță s-a ocupat în mod judicios cu această activitate, acordînd deplină eficiență prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că motivele invocate în apelul avocatului Alexandru Bogos au fost obiect de studiu în instanța de fond, găsindu-și reflectare în sentința pronunțată, care corespunde exigențelor art. 6 CEDO, instanța de apel preluând motivele jurisdicției de primă instanță cu referire la vinovăția inculpatului Breahnă Andrei.

Este adevărat că inculpatul Breahnă Andrei pe întreg procesul penal a pledat nevinovat, însă această susținere nu este confirmată prin nici o probă administrată în cauză.

Astfel, sînt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza condamnării inculpatului Breahnă Andrei, și anume : declarațiile părții vătămate Breahnă Maria, declarațiile martorului Breahnă Stela, declarațiile martorului Nicuriuc Nicolae, declarațiile martorului Schimbător Valerii, declarațiile martorului Gîndea Nina, declarațiile martorului Meșina Valentina, declarațiile medicului legist Capcelea Victor, informația telefonică parvenită la secția de gardă a IP Ialoveni din 14.02.2013, orele 18:00 de la Urgența Ialoveni, precum că la data de 14.02.2013 cet. Breahnă Maria, născută în 1965 în or. Ialoveni str. Codrului 28 a fost bătută de soțul Breahnă Andrei, a.n. 1962 la domiciliu (f.d.5), plîngerea cet. Breahnă Maria din 15.02.2013, care a solicitat organele de poliție să ia măsuri cu soțul ei Breahnă Andrei, care la data de 14.02.2013 a bătut-o fără careva motive și a numit-o cu cuvinte necenzurate (f. d. 6), raport de expertiză medico-legală nr.373 din

21.11.2013, conform căruia cet. Breahnă Maria i-au fost cauzate: plagă contuză, lacerată în regiunea infraorbitală din dreapta, eschimoză în regiunea infraorbitală dreapta, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală, edem posttraumatic al țesuturilor moi degetului IV mâna stîngă, ruptura tendonului flexor profund a degetului IV mâna stîngă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie (f.d.78-83).

În viziunea instanței de apel aceste probe sînt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că Breahnă Andrei a comis violență în familie asupra soției, Breahnă Maria manifestată prin insultare și aplicarea intenționată a multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului care au provocat vătămare corporală medie.

Avocatul își întemeiază cerințele cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, dar, după cum rezultă din conținutul sentinței, prima instanță s-a ocupat în mod judicios cu această activitate, acordând deplină eficiență prevederilor articolului 101 CPP.

Instanța de apel, uzînd de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atît a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cît și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, își formează o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt și de drept, similară cu cea constatată de prima instanță cu privire la existența infracțiunii, la vinovăția inculpatului, la calificarea faptei reținute în sarcina inculpatului.

Instanța de apel a considerat că pedeapsa principală, executarea căreia a fost suspendată pe un termen de probațiune, reprezintă o pedeapsă proporțională atît cu gravitatea efectivă a faptelor comise de inculpat, circumstanțelor cauzei, cît și cu personalitatea inculpatului, acordându-i-se în limitele Legii șansă de a se reabilita față de societate pentru fapta comisă și de a demonstra abilitățile de personalitate cu șanse de reabilitare pe viitor.

Contrar susținerii avocatului, instanța de apel a considerat că, aplicarea unei pedepse cu închisoarea a cărei executare va fi suspendată pe un termen de probă, nu este disproporționată în raport de modalitatea concretă de săvârșire a faptelor și de scopul urmărit.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile, instanța de apel, în baza propriei analize față de solicitarea avocatului Potereanu Dina privind admiterea integrală a acțiunii civile, a considerat că nu se impune de a se da curs or, instanța de fond a dat o justă soluționare a acțiunii civile.

S-a reținut că în rezultatul aplicării violenței, părții vătămate Breahnă Maria i-au fost aduse atingeri onoarei și demnității, cît și i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice în rezultatul aplicării loviturilor de către inculpat.

Astfel, potrivit prevederilor articolelor 219-221 și 225 Cod de procedură penală, au fost îndeplinite condițiile legale privind încasarea de la inculpatul Breahnă Andrei

Arhip în folosul părții vătămate, Breahnă Maria a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Totodată, instanța de apel a considerat că cuantumul prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, solicitat de către partea vătămată este unul exagerat, or, pornind de la art. 41 CEDO cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii, cerința privind încasarea sumei de 20 000 lei nu poate fi admisă, cu atât mai mult, că condamnarea inculpatului Breahnă A. în sine este o satisfacție pentru partea vătămată.

În viziunea instanței de apel, repararea prejudiciului moral prin încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a sumei de 4000 lei, s-a apreciat ca deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor asupra integrității corporale și sănătății părții vătămate, a naturii și duratei acestora, având în vedere și exigentele art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertarilor Fundamentale.

Instanța de apel a menționat că este fondată soluția primei instanțe cu referire la prejudiciul material.

S-a stabilit că inculpatul Breahnă Andrei în urma acțiunilor infracționale i-a cauzat victimei leziuni corporale, ultima fiind nevoită să suporte cheltuieli ce țin de tratamentul, investigații medicale, procurarea medicamentelor precum și pentru achitarea serviciilor medicale, însă atât în instanța de fond cât și de apel nu au fost prezentate probe ce ar confirma suma de 10000 lei cu titlu de cheltuieli pentru tratament.

Astfel, instanța de judecată întemeiat a admis în principiu pretențiile părții vătămate privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirii să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către :

5.1. - inculpatul Breahnă Andrei cu avocatul acestuia Bogos Alexandru, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și recalificarea acțiunilor lui Breahnă Andrei conform articolul 157 Cod penal, adică vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență și să-i fie stabilită o pedeapsă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar acțiunea civilă a părții vătămate urmînd a fi respinsă.

În motivarea cererii de recurs recurenții au indicat următoarele motive :

- 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- este foarte greu de apreciat obiectiv care este situația reală și atmosfera într-o familie, care este motivul real al certurilor și cine este inițiatorul, apărarea a solicitat să fie efectuată o anchetă socială pentru a se determina relațiile sociale, originea și motivul certurilor care ar fi ajutat instanța la emiterea unei sentințe mai corecte, dar din păcate instanța a respins această cerere, fapt care a privat apărarea de acces pentru a prezenta probe în susținerea nevinovăției inculpatului, fapt care a dus la o inegalitate în a colecta probele invocate;
- recurenții consideră că învinuirea adusă este nemotivată, neîntemeiată bazată doar pe presupuneri, și declarații vădit subiective, iar o sentință nu poate să fie adoptată pe astfel de probe;
- recurenții consideră că acțiunile lui Breahnă Andrei nu întrunesc elementul principal al laturii obiective al acțiunii de violență în familie și anume violența în familie, acțiune intenționată manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei;
- acuzarea prin rechizitoriul înaintat nu a adus nici o probă în susținerea învinuirilor aduse lui Breahnă Andrei, iar singura presupusă probă este declarația părții vătămate;
- recurenții menționează că cele relatate de Breahnă Andrei reprezintă relatarea adevărului ori în cadrul dosarului au fost demonstrate cu certitudine afirmațiile sale, fapt confirmat prin probe;
- la cearta din 14.02.2013 au fost prezenți doar partea vătămată Breahnă Maria și inculpatul Breahnă Andrei, ori fiica Stela și vecinul Nicuriuc Nicolae a venit deja când cearta era pe sfârșite și nu au fost martori oculari la cele întâmplate;
- martorul Schimbător Valeriu, f. d.- 192 - care s-a recomandat ca vecin cu familia Breahnă - care de fapt a declarat că fiind la 14.02.2013 în ograda sa a văzut cum ambii soți Breahnă se băteau între ei, iar fiica încerca să-i despartă. Apărarea consideră depozițiile acestui martor ca fiind influențate de către partea vătămată Breahnă Maria, ori ultima a solicitat audierea acestui martor abia peste doi ani de la data de 14.02.2013, când a avut loc conflictul între soții Breahnă, deci martorul a fost audiat la data de 01.07.2015 în cadrul ședinței de judecată, deși a putut să solicite acest lucru, cu mult mai înainte;
- la fel, în hotărârile judecătorești instanța de judecată se limitează doar să enumere și pe scurt să relateze declarațiile martorilor Gîndea Nina care a fost nașa de cununie a soților Breahnă, și martorul Meșina Valentina cumnată cu Breahnă Maria, care cunosc bine familia Breahnă, au relatat și au confirmat faptul că partea vătămată Breahnă Maria este o persoană care provoacă certuri, este rea intenționată cu Breahnă Andrei, acest comportament existînd de mai mulți ani, la fel martorii au relatat că consideră că anume Maria a fost cea care a provocat cearta din data de 14.02.2013, deși instanța are obligația fermă de a analiza toate probele dosarului, ori în acest caz

recurenții constată că nu s-a respectat această prevedere;

- declarațiile lui Breahnă Andrei se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr.373 din 21.11.2013;

- prin urmare concluziile instanței descrise în sentință cu privire la faptul că versiunea apărării este una greșită și cu scop de apărare este una deplasată și pripită, ori instanța nu a examinat minuțios toate probele, mai ales declarațiile expertului prezent în ședință, care a comunicat de fapt contrariul celor concluzionate de instanță;

- urmează de apreciat că Breahnă Andrei a fost pus sub învinuire conform art.201¹, adică violența în familie, deci în învinuirea înaintată la data de 04.11.2014 de către acuzatorul de stat avem niște neconcordanțe clare care ne demonstrează nevinovăția lui Breahnă Andrei, ori acuzarea indică în învinuire că inculpatul a comis o infracțiune din intenție și tot în învinuire se specifică că conflictul s-a iscat spontan, fără motive întemeiate, deci în acțiunile lui Breahnă Andrei nu se confirmă nici un fel de intenție spre comiterea infracțiunii;

- Breahnă Maria a declarat că a suferit careva suferințe psihice, dar nu a solicitat efectuarea unei expertize psihologice sau psihiatrice, sau nu a prezentat careva probe în sensul probării unor suferințe psihice. Prin urmare acuzarea prin învinuire cât și instanța nu au stabilit corect faptul existenței cărorva suferințe psihice, ori acestea nu au fost probate în nici un fel;

- partea vătămată a înaintat acțiune civilă în cadrul examinării cauzei în prima instanță și a indicat că solicită daune materiale în sumă de 10 mii lei și daune morale în sumă de 20 mii lei, dar urmează de punctat că această solicitare este una fără probe, nu este motivată, ori în cazul daunelor materiale nu este clară din ce se compun ele și care este caracterul și necesitatea lor, iar daunele materiale nu sunt probate în nici un fel;

- Breahnă Maria a declarat apel și a solicitat încasarea acțiunii civile și aplicarea unei pedepse lui Breahnă Andrei cu închisoare - fără suspendare condiționată. În această parte decizia instanței de apel este una corectă de a respinge pretențiile invocate de către Breahnă Maria;

- concluziile instanței cu privire la faptul că Breahnă Andrei urmează să achite suma de 4000 lei cu titlu de prejudiciu moral sunt greșite, ori în acest caz urmează ca această acțiune să fie respinsă în partea ce ține de prejudiciul material, iar pretențiile morale urmează a fi probate, fapt ce nu s-a întâmplat.

5.2. - partea vătămată Breahnă Maria, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu emiterea unei noi decizii prin care inculpatul Breahnă Andrei să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute art.201¹ alin. (2) CP și ai stabili o pedeapsă de trei ani privațiune de libertate, fără aplicarea art.90 alin. (1) CP, cu încasarea din contul inculpatului Breahnă Andrei în beneficiul cet Breahnă Maria, a prejudiciului material în mărime de 10 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 20000 lei, și asistența juridică în mărime de 4000 lei, în total suma 34 000 lei.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- pedeapsa aplicata persoanei recunoscute vinovate trebuie sa fie echitabilă, legala și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în stricta conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială;

- instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele de pedepse stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate;

- aceste pedepse au minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator. Categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amenda, pînă la cea mai aspră - detențiune pe viață;

- în Judecătoria Ialoveni s-a examinat cauza penală intentată în privința lui Breahnă Andrei pe semnele infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal RM, care în continuare a fost condamnat, confirmindu-se fapta vinovăției sale;

- astfel, cet. Breahnă Andrei, prin acțiunile sale intenționate, a savârșit o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală, a comis infracțiunea prevăzută de 201¹ alin.2 lit. b) Cod penal și i-a cauzat cet. Breahnă Maria, un prejudiciu material și moral care urmează a fi compensat din contul persoanei vinovate;

- recurentul consideră că condamnatul Breahnă Andrei conștient și intenționat a aplicat și aplica în continuare violența fizică și psihică asupra părții vătămate Breahnă Maria și asupra copilului minor Xxx, acest fapt nu a fost luat în vedere de către Judecătoria Ialoveni precum și de CA Chișinău, în continuare condamnatul continua acțiunile sale violente asupra victimei;

- de asemenea recurentul nu este de acord cu aplicarea instanței de judecată, a prevederilor art.7,61,75 Cod penal, deoarece instanța de fond precum și instanța de apel în corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei nu a stabilit o pedeapsa echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, care prevede răspunderea pentru infracțiunea savârșită și în conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

6. Procurorul și partea vătămată au depus referințe pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, din următoarele motive.

6.1. Procurorul a menționat că instanțele de fond și de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Respectiv, în baza materialului probatoriu, instanța de fond corect a încadrat acțiunile făptuitorului, soluție menținută și de instanța de apel.

La fel, procurorul a indicat că judecând cauza și condamându-l pe A. Breahnă la privațiune de libertate, cu aplicarea art.90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanțele inferioare, și-au axat soluțiile pe prevederile

art.6,7,61,75,76,77 Cod penal, conform cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

6.2. Partea vătămată a menționat că instanța de apel s-a pronunțat integral asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului Breahnă Andrei, iar hotărîrea atacată de către recurentul Breahnă Andrei cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Referitor la calificarea faptei comise de către inculpat atît instanța de fond, cît și instanța de apel nu au admis erori de fapt, care ar afecta soluția instanței. Solicită să fie declarat ca inadmisibil recursul ordinar al părții apărării și să fie admis recursul declarat de partea vătămată Breahnă Maria.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opiniile procurorului și a părții vătămate expuse în referințe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorii recursurilor invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

7.1. Cu privire la recursul declarat de către inculpatul Breahnă Andrei cu avocatul acestuia Bogos Alexandru.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile avocatului Bogos Alexandru în numele inculpatului Breahnă Andrei și avocatului Potereanu Dina în numele părții vătămate Breahnă Maria, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărîrii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Breahnă Andrei privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărîrii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.250-252, vol. I), instanța de apel expunîndu-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel n-a comis eroarea de drept invocată de către recurenți, deoarece eroarea gravă de fapt constă în stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerație a probelor, care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor și ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt, ceea ce contravine argumentului adus de recurenți precum că *„învinuirea adusă este nemotivată, neîntemeiată bazată doar pe presupuneri, și*

declarații vădit subiective, iar o sentință nu poate să fie adoptată pe astfel de probe și că cele relatate de Breahnă Andrei reprezintă relatarea adevărului ori în cadrul dosarului au fost demonstrate cu certitudine afirmațiile sale, fapt confirmat prin probe”.

Referitor la argumentele aduse de recurenți, precum că „*acuzarea prin rechizitoriul înaintat nu a adus nici o probă în susținerea învinuirilor aduse lui Breahnă Andrei, iar singura presupusă probă este declarația părții vătămate și la cearta din 14.02.2013 au fost prezenți doar partea vătămată Breahnă Maria și inculpatul Breahnă Andrei, ori fiica Stela și vecinul Nicuriuc Nicolae a venit deja când cearta era pe sfârșite și nu au fost martori oculari la cele întâmplate*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens că în afară de declarațiile părții vătămate în confirmarea învinuirii adusă inculpatului Breahnă Andrei sunt și declarațiile martorului Breahnă Stela, care a declarat atât organului de urmărire penală cât și în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe că „Breahnă Andrei a lovit-o pe Breahnă Maria cu pumnul în regiunea feței. De la lovitura primită mama sa a început să sîngereze și necătfînd la acest fapt tata a mai lovit-o de două-trei ori pe mama sa cu pumnul în față. Mama a început a striga, iar ea, văzînd acestea, sperîindu-se a intervenit spunîndu-i lui tata să se liniștească și să n-o mai lovească pe mama, ținîndu-i pumnul, însă fără nici un rezultat.” (f. d. 19, 181 verso, vol. I).

La fel, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate o confirmă și declarațiile martorului Nicuriuc Nicolae, care a declarat că „*este vecin cu familia Breahnă și că la data de 14.02.2013, seara pe la ora 17 a auzit strigăte la vecini. Când s-a apropiat în ogradă, pe scările casei, Breahnă Andrei o ținea pe soția sa, iar pe el îl ținea fiica lui să nu o lovească pe mama ei. El i-a despărțit, Maria și fiica sa au ieșit în drum. Apoi, el a luat-o pe Maria și a dus-o la salvarea din or. Ialoveni, deoarece avea o plagă pe față*” (f. d. 12, vol. I), cât și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 373 din 09.10.2013, efectuat în comisie (f. d. 78-83, vol. I).

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurenți în acest sens, nu constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurenți prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 al. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal reiterează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs atestă că, criticile formulate de recurenți sub aspectul art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dându-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci, când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii, însă, în opinia Colegiului penal, instanța de apel a apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Breahnă Andrei, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în decizia instanței de apel (f. d. 246-258, vol. I), motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu o consideră necesar de a o reitera.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat de casare din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel că invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar drept temei de casare este lipsită de suport legal.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată eroare de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului Breahnă Andrei.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat de inculpatul Breahnă Andrei cu avocatul acestuia Bogos Alexandru, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii

contestate.

Colegiul penal reține că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal atestă, că potrivit sentinței primei instanțe, inculpatul Breahnă Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare. Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii, în privința inculpatului Breahnă Andrei pe un termen de 3 ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal (red. 09.07.2010), prevede pedeapsă cu închisoare de pînă la 5 ani.

În acest context, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Breahnă Andrei, pentru infracțiunea comisă, și anume acțiune manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru de familie care a provocat vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății, instanța de apel nu a comis erori de drept, deoarece a aplicat inculpatului pedeapsa în limitele legii, reieșind din prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunii în baza căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

La fel, în recursul declarat, se mai invocă pur declarativ ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanțele judecătorești corect au încadrat juridic acțiunile comise de către Breahnă Andrei, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, expusă clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurenți precum că „*Breahnă Andrei a fost pus sub învinuire conform art.201¹, adică violența în familie, deci în învinuirea înaintată la data de 04.11.2014 de către acuzatorul de stat avem niște neconcordanțe clare care ne demonstrează nevinovăția lui Breahnă Andrei, acțiunile urmînd a fi recalificate în baza art. 157 Cod penal*”. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul invocat de recurenți, potrivit căruia „concluziile instanței cu privire la faptul că Breahnă Andrei urmează să achite suma de 4000 lei cu titlu de prejudiciu moral sunt greșite, ori în acest caz urmează ca această acțiune să fie respinsă în partea ce ține de prejudiciul material, iar pretențiile morale urmează a fi probate, fapt ce nu s-a întîmplat”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens și anume că „Se reține că în rezultatul aplicării violenței, părții vătămate Breahnă Maria i-au fost aduse atingeri onoarei și demnității, cât și i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice în rezultatul aplicării loviturilor de către inculpat. Astfel, potrivit prevederilor articolelor 219-221 și 225 Cod de procedură penală, sînt îndeplinite condițiile legale privind încasarea de la inculpatul Breahnă Andrei în folosul părții vătămate, Breahnă Maria a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune. Totodată, Colegiul penal consideră că cuantumul prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, solicitat de către partea vătămată este unul exagerat, or, pornind de la art. 41 CEDO că cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii, cerința privind încasarea sumei de 20 000 lei nu poate fi admisă, cu atît mai mult, că condamnarea inculpatului Breahnă Andrei este în sine o satisfacție pentru partea vătămată. În viziunea Colegiului penal, repararea prejudiciului moral prin încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a sumei de 4000 lei, se apreciază ca deplină concordantă cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și sănătății părții vătămate, a naturii și duratei acestora, avînd în vedere și exigentele art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.”

Cu privire la argumentul invocat de recurenți, precum că „*partea vătămată a înaintat acțiune civilă în cadrul examinării cauzei în prima instanță și a indicat că*

solicită daune materiale în sumă de 10 mii lei și daune morale în sumă de 20 mii lei, dar urmează de punctat că această solicitare este una fără probe, nu este motivată, ori în cazul daunelor materiale nu este clară din ce se compun ele și care este caracterul și necesitatea lor, iar daunele materiale nu sunt probate în nici un fel”, Colegiul penal consideră că este neîntemeiat și că este opinie subiectivă a recurenților și menționează că s-a stabilit că inculpatul Breahnă Andrei în urma acțiunilor infracționale i-a cauzat victimei leziuni corporale medii, ultima fiind nevoită să suporte cheltuieli ce țin de tratamentul, investigații medicale, procurarea medicamentelor precum și pentru achitarea serviciilor medicale, însă în instanța de fond nu au fost prezentate probe ce ar confirma suma de 10000 lei cu titlu de cheltuieli pentru tratament. Astfel, instanța de apel corect a menținut sentința în partea laturii civile, iar probele prezentate de către avocatul Potereanu Dina în numele părții vătămate Breahnă Maria (f. d. 230-237, vol. I) în instanța de apel, nu pot fi puse la baza hotărârii, fiindcă urmau a fi aduse în prima instanță și prima instanță să se expună în privința lor.

7.2. Cu privire la recursul declarat de către partea vătămată Breahnă Maria.

Partea vătămată în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Însă Colegiul penal constată, că lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Se mai invocă că nu există o motivare în recurs privitor la acest temei.

Nici temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucât instanța de fond și de apel i-a aplicat inculpatului Breahnă Andrei în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal o pedeapsă echitabilă, în limitele Legii penale.

Totodată, pentru a evita repetări inutile, Colegiul penal face referire la argumentele relatate în pct. 7.1. din prezenta decizie cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului și consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Breahnă Andrei pentru infracțiunea comisă, instanța de apel și prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gradul de pericol social al faptei săvârșite, că infracțiunea imputată inculpatului este una mai puțin gravă, comisă cu intenție, circumstanțele atenuante ca anterior nejudecat, un copil minor la întreținere, precum și circumstanțele agravante ca săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, astfel, corect au ajuns la concluzia, ca inculpatul Breahnă Andrei să fie condamnat la 3 ani închisoare, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, să fie suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii, pe un termen de 3 ani.

7.3. Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile pentru recurs invocate de recurenți, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod

de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor depuse de către partea vătămată Breahnă Maria și de către inculpatul Breahnă Andrei cu avocatul acestuia Bogos Alexandru. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către partea vătămată Breahnă Maria și de către inculpatul Breahnă Andrei cu avocatul acestuia Bogos Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Breahnă Andrei XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 mai 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda